

I Stykkets sidste Pkt. bestemmes det, at Lejlighederne efter Indenrigsministerens nærmere Bestemmelse skal være forsynet med de under Hensyn til Ejendommens Beliggenhed almindelige moderne Bekvemmeligheder. For saa vidt angaar den lave Bebyggelse, bør der næppe stilles samme Krav til Udstyrelse som ved Etagebebyggelsen.

Den Del af Befolkningen, der i Henhold til denne Lov hjælpes til bedre Boligforhold, bør først og fremmest være den, der har vist den største Evne til til Trods for deres ringe økonomiske Midler at opretholde Hjemmet og opdrage deres Børn.

Stk. 4. Bestemmelsen svarer til § 2, 2. Stk., i Loven af 1933.

Til § 3.

Stk. 1. Bestemmelsen svarer til Reglerne i § 3 i Loven af 1933, idet man dog har tilføjet, at der i Anskaffessummen kan medregnes Udgifterne til Vuggestuer, Børnehaver og Fritidshjem eller andre for Ejendommens Beboere fælles Indretninger, f. Eks. Centralvaskeri, fælles Badeindretninger m. v. Bestemmelserne herom vil navnlig faa Betydning, saafremt disse Indretninger opføres uden for den egentlige Bygning, herunder at de bygges paa et særligt Matr.-Nr.

Stk. 2. Bestemmelserne er de samme som i tilsvarende Stykke i Loven af 1933.

Stk. 3. Af administrativtekniske Grunde har Bestemmelsen om Fastsættelsen af Kommunekautionen en lidt anden Affattelse end den tilsvarende Bestemmelse i Loven af 1933; Ændringen, der i øvrigt allerede var optaget i Lov Nr. 279 af 1. Oktober 1934 om Ændringer i Loven af 1933, medfører ingen Forandring i Kommunekautiøns Omfang.

Stk. 4. Betingelsen for, at Kommunen betaler Boligandelen (Indskuddet), bør være, at der fra paagældende Boligforening foreligger Indstilling herom, og at vedkommende Familie kan ventes normalt at være i Stand til selv at betale den Del af Huslejen, som det paahviler Beboerne at udrede.

Da den børnerige Familie ikke yder noget Indskud, vil det for de Boligforeninger, i hvilke den indvendige Vedligeholdelse paahviler Beboeren, blive meget vanskeligt at sikre, at Beboerne virkelig vedligeholder disse Lejligheder. Da god Vedligeholdelse imidlertid — ikke mindst for de børnerige Familier — er en absolut Nødvendighed, foreslaas det, at Boligforeningerne for disse Lejligheders Vedkommende selv kan overtage den indvendige Vedligeholdelse mod

en dertil svarende af Kommunen godkendt Forhøjelse af den normale Husleje.

Til § 4.

I denne Paragraf har man som i 1933-Lovens § 4 fremhævet nogle af de mere karakteristiske af de Regler, Indenrigsministeriet har gennemført ved Tildelingen af Boligforeningslaan, uden at man dog har anset det for fornødent at medtage i en Lovregel alle de Bestemmelser, Ministeriet i Praksis maa forlange optaget i Boligforeningernes Vedtægter, saasom en Bestemmelse om, at Regnskaberne og de til disse hørende Bilag skal revideres af en statsautoriseret Revisor, at Foreningen aarlig skal indgive Beretning og Regnskab til Indenrigsministeriet, at Foreningerne skal være underkastet effektiv Kontrol fra det offentlige Side, og at Foreningens Midler i Tilfælde af Foreningens Opløsning skal anvendes til Boligformaal under det offentlige Kontrol. Dog har man som det mest fundamentale indsat en Bestemmelse om, at de Midler, der maatte fremkomme ved Omprioritering eller paa tilsvarende Maade, skal anvendes til Boligformaal.

For klart at tilkendegive, at alle Beboerne i de paagældende Boligforeningsejendomme skal kunne leje paa lige Vilkaar, jfr. dog de særlige Regler for børnerige Familier, har man anset det for hensigtsmæssigt at indsætte en Bestemmelse herom. Statslaan kan herefter ikke ydes til de saakaldte „Stiftelser“, for saa vidt disse udlejes billigere til deres „Medlemmer“ end til andre. I øvrigt har man ikke ment, at der bør gøres Ændring i de Principper, hvorefter Bestemmelserne i § 4 i Loven af 1933 hidtil har været administreret.

Til § 5.

Bestemmelsen svarer til Reglerne i § 5 i Loven af 1933, saaledes som denne er ændret ved § 1 i Lov Nr. 279 af 1. Oktober 1934, dog at der foruden Afgivelse med Hensyn til Udlaansbeløbenes Størrelse er foretaget følgende Ændringer:

Ud fra befolkningspolitiske Synspunkter har man ment at burde give børnerige Familier en fortrinsvis Adgang til Laan til Parcel- og Rækkehuse.

Endvidere har man erstattet Udtrykket „Opførelsessummen bortset fra Grunden“ med Udtrykket „Haandværkerudgifterne“, hvilket er i Overensstemmelse med den Praksis, man har fulgt ved Administrationen af Lovene af 1933 og 1934.